

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плъвенски Гласъ“
малка всѣка недѣля — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е :

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО :

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, която
се помѣщава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Доковъ.

За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
по 5 ст. на първа страница.

За преставащите обявления се пла-
ща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

Обявление

Плъвенският клонъ отъ Българското Лов-
джийско Дружество „Соколъ“ Поканва Г. г.
Членовете отъ това дружество, да се явятъ
на 15-ия сѣтъринта, слѣдъ отпущенъ на
Церка въ Дружествения клубъ (кафенето на
Недко Кожухаровъ) на общо събрание за прѣ-
избира на ново настоятелство съгласно
чл. 14-й отъ устава на това Дружество. За
разрѣшаване въпроса въ коя именно мѣст-
ностъ на 17-й и 18-й т. г. да се извърши
хайката която задължава чл. 15-й заб. 3 отъ
устава на сжщото дружество.

гр. Плъвенъ, 5-й Януарий 1900 год.

Прѣдсѣдателъ: Б. П. Лачевъ

Секретаръ: И. Коновъ

Извѣстие.

Подписаний С. Каравасилевъ съоб-
щавамъ за знание, че отъ началото
на новата 1900 год. отворихъ собст-
венний си хотелъ „България“, срѣщу
памятника.

Г-да посетителитѣ ще намѣтатъ
въ хотела чиста и бърза прислуга и
добри мебелирани стаи, срѣщу най
умѣренни цѣни.

г. Плъвенъ, 5 Януарий 1900 год.

Съ почитание:

1—3 С. Каравасилевъ.

Обявление.

ИСПЪЛНИТЕЛНА И АДВОКАТСКА КОНТОРА.

Подъ управлението и рѣко-
водството на Г-нъ Христо Да-
наиловъ — Адвокатъ въ Плъвенъ,
се отваря изпълнителна контора,
която ще се помѣщава въ адво-
катското писалище на адвоката
Ив. Ив. Доковъ въ Плъвенъ.

Имѣющитѣ нужда, умоляватъ
се, да иматъ пълно довѣрие, ка-
то имъ се обѣщава бързо испъл-
нение работитѣ имъ. Освѣнъ ис-
пълнителнитѣ дѣла, съдружно ще
се зематъ дѣла прѣдъ мировитѣ
сѣдилища. —

2—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

Продава се 1) бостанъ край градътъ
въ мѣстността „Сулюкли-дереси“, отъ 20
декара, 2) половина отъ компанския ханъ
въ Никополъ.

За споразумение при Нартикъ Гарабетъ
Малхазова въ гр. Ловечъ. 2—2.

гр. Плъвенъ, 16-й Януарий 1900 год.

Новата година, която студено бѣ посрѣч-
ната отъ цѣлия български народъ, като че иде
съ нѣкои нови бѣдствия, и то такива, които
ще ни изложатъ на още по голѣми испитания.
Не стига нещастията, които сполѣтятъ нашето
отечество отъ наводнението, сушата годи-
ни на редъ, та цѣла България днесъ мре за
кора хлѣбъ, ето слушаеме сега и за черни обла-
ци, които сж задавали отъ къмъ нашата съ-
сѣдка — сестра Сърбия. Свѣденята, които
последниятъ поща ни донесе отъ столицата,
идатъ да утвърдятъ твърдѣ печалнитѣ слухове
— за чернитѣ облаци, че ще да излезатъ вѣрни.
Ако всичко онова, което ни се съобщава отъ
София, излезе за вѣрно, ние трѣбва да се убѣ-
диме окончателно, че у нашитѣ съсѣди сѣр-
битѣ, нѣма ни умъ ни разумъ, че този на-
родъ управляванъ отъ единъ ех кралъ-аван-
тюристъ — Миланъ, не мисли за народа си
нищо освѣнъ зло. Младия кралъ — Алек-
сандръ водянъ отъ авантюриста баща си, иска
реванишъ! Натято, което било нанесено отъ
българската армия надъ неговата, трѣбвало да
се изличи, славата на царъ душановитѣ наслѣ-
дници трѣбвало пакъ да загърми не само
въ Сърбия, но и вънъ отъ нея — въ Маке-
дония, тамъ гдѣто сѣрбитѣ (?) биле преслѣд-
вани най много отъ съсѣдитѣ на сѣрбия (!) И
тази славна речъ на младия кралъ, който се
инсперира отъ баща си казана по случай
новата година и то въ присѣствие на цѣль
дипломатически корпусъ, въ което число вла-
зя и нашия дипломатически агентъ, е произ-
вела твърдѣ неприятно впечатление. Слѣдъ
това, естествено бѣше да послѣдватъ обяс-
нения и разяснения, отъ които сѣрбитѣ не
останали никакъ доволни, а напротивъ, твър-
дѣ грубо се отнесли до едно справедливо ис-
кание отъ наша страна. Това е заставило
щото нашия агентъ да извѣсти на правител-
ството въ София, отъ гдѣто получилъ отпущенъ
да се върне. Поискани биле обяснения отъ
Сърбския Дипломатически агентъ въ София, а
като отговоръ и той билъ получилъ заповѣдъ
да иде въ Бѣлградъ. Друго. Сърбското пра-
вительство, като се видяло безсилно да иска
окончателно утвърждение на Фирмилианна, за-
щото турското правителство, твърдѣ основа-
телно му съобщило, че това става, слѣдствие
ултиматума на Българ. правителство, рѣшило
да поиска отъ княжеското правителство да се
откаже отъ намѣсата по въпроса на Фирми-
лияновото утвърждаване, защото щѣло сѣрбското
правителство да прекъсне сношенията си съ
княжеското правителство. Като отговоръ на
това, нашето правителство, споредъ нашето
мнѣние, твърдѣ справедливо е отговорило, че
всичко каквото върши правителството не желае
да дава смѣтка на Сърбското, защото нищо
не докоснува територията му, и наедно съ
това, съобщило е за знание, че нашето прави-
телство, тъкми да прави погранични зимни
маневри. Това е свѣршека.

Казахме по горѣ, че ние днесъ не само
че не сме готови да се биеме особено съ
сѣсѣдката си, но не е било наше желание и
не трѣбва ба бжде. Всѣки който начене една
глупава война въ днешно врѣме, той ще бжде
най-глупавия. Но, ако единъ народъ, който
не съзнава тѣжката си отговорностъ предъ

свѣта и се вкарва въ авантюри, ако Сърбия
мисли да ни плаши, ние мислиме, че нече
бжде патриотично на единъ български вѣст-
никъ, да не спомогне, да не одобри дѣйстви-
та на едно правителство, макаръ то въ наше
лице да е сопаджийско. — Ако сѣрбитѣ
продължаватъ да бждятъ се така нахални
спрямо насъ и нашитѣ национални интереси,
ние трѣбва да имъ дадемъ да разбератъ, че
не сж тѣ, които могатъ да даватъ заповѣди
на княжеството, че не сж тѣ, които могатъ
спре нашитѣ войски, въ случай че ни предиз-
викатъ на война.

Обаче, държавнитѣ мъже, които стоятъ
на чело на управленията на Сърбия и Бъл-
гария, нека се проникнатъ по добри отъ ло-
шитѣ резултати на една такава война. На
турция е интереса нашето материално исто-
щение, защото съ това тя се гарантира още
за много и много години, а онѣзи братушки
македонцитѣ, които чакатъ нашата помощъ,
ще чакатъ още много врѣме.

Повтаряме, българския печатъ трѣбва
единодушно да помогне днесъ на правителството
ако работата е дошла до оржието.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— Въ градътъ, класнитѣ и основнитѣ учи-
лища сж распуснати по причина върлуване на
скарлатина. Взети сж строги мѣрки отъ санитарнитѣ
власти.

— Втория и третия денъ отъ земледѣл. кон-
гресъ, въ нашия вѣстникъ не ще отбѣлжваме, защо-
то, прѣзъ тѣзи дни имаше такава голѣма гюрюлтия,
отъ която вѣрваме, че и самитѣ инициатори да сж
се отчаяли отъ този съборъ, който така преждеврѣ-
менно и така необмислено бѣ свиканъ. На насъ и на
всѣчки въобще граждани, които присѣдствуватъ на
този съборъ изъ всички краища на отечеството, на-
прави твърдѣ лошо впечатление. Ние видохме едни
партизани дошли отъ всѣдъ да вербуватъ хора за
нова партия — бждща аграрна партия, която за
жалость така въ зародиша необмислено се погубва.
Не само у насъ, но всѣдъ гдѣто земледѣлието служи
за единственъ поминъкъ, има и най голѣмъ шансъ
да се сгруппира партия и надѣлява другитѣ, но ако
тази голѣма маса се води отъ хора неподготвени,
слаби, компрометираны, чакающи служба, отъ таки-
ва хора, се компрометира за дълги още години хуба-
вото дѣло. Съжаляваме, че не можеме да нищо, защо-
то освѣнъ вѣкъ и псувни друго не чухме. Какво сж
направили нека „Землед. Защита“ кажи ако има сме-
лостта да каже, че сж направили нищо. Въ наше
лице нищо.

— Последни новини: Отъ Сливгра се съоб-
щава, че ледътъ билъ запрещенъ на моста — Черна-
вода, вслѣдствие което станало ужасно наводнение
отъ къмъ Ромѣнска страна. Това подпирание достиг-
на и до насъ. Наводнението достигнало до с. Злоку-
чени. Покрай-дунавскитѣ села всичко потопено. Нико-
поль Свищовъ, зданията покрай дунава всѣчки пото-
пени. Загуби неизчислими до днесъ.

— Ив. Ив. Доковъ сърдечно благодари на
всѣчки приятели и роднини, които сж го поздрав-
вили на именний му денъ.

— Отъ гр. Кула Г-нъ Раковски, чрѣзъ наша-
та редакция отправя едно твърдѣ остро писмо къмъ
г. Ив. Юрдановъ — кметъ на градъ Плъвенъ, за гдѣ-
то последния билъ излѣгалъ много хора мѣжду ко-
то и г. Раковски, като имъ билъ прибралъ паритѣ

предварително (отъ него 15 лева) за отпечатване нѣкаво ръководство за „селскитѣ кметове“. Въ това писмо г. Раковски казва, че му писалъ 12 пѣти и никакъвъ отговоръ и още много други недели епитети прилага г. Юрданову. Ние знаеме, че едно врѣме, когато съдеше г. Юрдановъ на дюгения си, имаше такова намѣрение да издава книга, но какво е станала, не знаеме. Желателно е г. Юрдановъ, да осветлише поне тѣзи отъ които е прибралъ паритѣ, за да не вярва хората да се плачатъ отъ него, още повече отъ единъ градски кметъ, който ходи по София да управлява градскитѣ работи, а хорскитѣ пари да стоиждатъ у него. г. Юрдановъ нека се расправа съ г. Раковски.

— **Съ днешния брой** испращаме на приятелитѣ си абонати като премия степенъ календаръ за 1900 г. съ ликътъ на г-на Д-ръ К. Стоиловъ, шефъ на Народната партия. По отдѣлно, стенния календаръ се продава по 20 ст.

— **Примѣрно правосѣдие.** Съобщаватъ ни отъ с. Пордимъ, че тамошния либералски кметецъ Божинъ Иванчовъ, е подалъ прѣвъ мѣсець Ноември м. г. двѣ заявления до тамошния Сел.-Общински Сѣдъ, за искъ противъ тамошнитѣ жители: Върбанъ Беневъ и Петръ Цвѣтковъ, по които сж образуванъ Гражд. Д. № № 165 и 166 отъ 99 год. и насрочени за разглеждане на 1-й Декември с. г., обаче ищеца Б. Иванчовъ кметъ, при разглеждането на дѣлата отсъствувалъ отъ селото, но прѣдседателствуващия на сѣда Пом. Кметъ: Хр. Р. Нешковъ, при това и като свидетел по дѣлото на Върбанъ Беневъ, произнесълъ резолюция, съ която сж осъдили напълно отвітниците по исканieto на ищеца, които макаръ и не признавали, че му биле длъжни на ищеца — кметъ.

Виждатъ ли читателю какво е правосѣдието въ селото Пордимъ?!

Това като съобщаваме, обръщаме вниманието на Плѣвенски Окол. Мироний Сѣдия, да разследва и да узнае, дали е истена горнето донесение и ако е истена, да по-опетне ушитѣ на кмета и неговия писарь.

— „**Бургазски Гласъ**“ съобщава, че по желанието на мнозина абонати, за въ бѣдѣ се прѣимува въ „Слово“. Желателно е щото за въ бѣдѣ ще да бѣде по справедливъ въ сѣжденията си по общитѣ работи.

— **Линията Плъвенъ** — Сомовитъ, отъ нѣколко дни не работи и пощата се прѣнася направо съ кола до Никополъ. Причината на това е голѣмото наводнение, което е приходило и е заняло мѣстността, гдѣто се спира желѣзницата. Прѣвъ Януарий, хората не помнятъ такова наводнение да е предвало.

— **Студентитѣ:** Граднаротъ и Стояновъ, които лѣжатъ отъ 4 години прѣдварителенъ затворъ за фалшифициране банковъ квитанций на сумма 40 х. лева, и за които едно врѣме кривоносия „Отзивъ“ плачеше за тѣхъ, че лѣжали неправилно, бидоха осъдени отъ Окр. Сѣдъ, на 4 години и 8 мѣсеци затворъ като несполнителни, около 2000 лева разноски, и да върнатъ на съкровището 10,000 лева! които сж истегляли, шест години лишение отъ чинъ и служба и пр. Сега има думата „Отзивъ“, който ги оплакваше толкова много, че лѣжали за права Бога.

— **Обръщаме вниманието** на г. Плѣвенски Окр. Управителъ, сѣщо и на Окол. Началникъ, които и двамата се считатъ за ловци, да зематъ строги мѣрки за многобройнитѣ браконieri, които ежедневно излизатъ изъ градъта да ловятъ зайци и яребици. Особено яребицитѣ се ловятъ съ капани. По селата особено селото Мъртвица ежедневно ходѣли по хайки, гдѣто исклучително биятъ яребици и зайци. Длжностъ е на властѣта да прѣсѣдѣва браконьеритѣ, стигатъ толкова оплаквания.

— По донесението на П. Хинчовъ крѣчмаръ въ с. Долна-Митрополия, „Бдители“ инсинуира сръщу учителя въ това село, като му прѣписва дѣяния, въ които казанія учитель е непричастенъ. Ние не намираме за прѣстѣпно това, гдѣто учителя въ това село билъ купилъ тетрадки за ученицитѣ, когато тая система за набавяние на ученицитѣ еднообразни тетрадки се практикува и въ градоветѣ съ единствената цѣль да се даждѣ на нѣколко бѣдни ученика безплатно тетрадки, то колко повече въ селата, гдѣто тетрадкитѣ се продаватъ отъ известни крѣчмари по двойни цѣни. Ако учителя не се храни и не пагарува отъ крѣчмата на единъ отчаянъ партизанинъ, това не значи, че учителя е лошъ. Ние имаме свѣдения, че той учитель е примѣренъ въ обносикитѣ си и не се движи отъ никакво партизанство. Това ще се потвърди и отъ самия доносчикъ, убѣдителнитѣ (?) доводи, на когото не сж могли да тикнатъ казанія учитель въ партизанскитѣ борби.

— Всичкитѣ усилия на Бѣло-черковската социалистическа земеделѣческа дружина да даждѣт социалистически колоритъ на мѣстния земеделѣчески конгресъ, който се закри на 30 м. м., останяхъ ялови. Развититѣ въ тая смисълъ агитации, чрѣзъ които се гонѣше изхвърлянето изъ конгреса инициаторитѣ отъ редакцията на в. „Земеделѣческа Защита“, не дадохъ никакви плодове. Пѣ голѣмата частъ отъ членоветѣ на конгреса се противопоставихъ, въ това число и нашитѣ приятели, противъ тия агитации, чрѣзъ които се гонѣше оскарданяването на самата идея за земеделѣчески съюзъ, въ случай че не му се даде боя на социалистическа група. Прѣди да се закрие конгреса, делегатитѣ отъ всѣка околия по единъ, избрахъ постоянно бюро въ слѣдния съставъ: Я. Ст. Забуновъ редактора на в. „Земеделѣческа Защита“, избранъ съ 32 гласа, Кормановъ — съ 25 гласа, Бакаловъ — 31 гласа, Колювичъ — съ 31 гл., Драгиевъ, редактора на в. „Справѣдливостъ“ съ 28 гласа, Войводовъ — съ 21 гласа, К. Илиевъ съ 18 гласа и Пикаревъ, редактора на в. „Земеделѣческа борба“ съ 30 гл.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

Г-не Редакторе,

Г-нъ Хр. В. Г-ровъ изъ градъта ни пише едно дълго писмо, на което цѣлото съдържание не даваме. Г. г. съобщава за Петърнишкия Попъ Иванъ, че кога искали да извършатъ на 12 м. м. една вѣнчавка, станалъ за присмѣхъ на молящитѣ и свадбаритѣ. Попъ Иванъ, билъ обрнналъ църквата на цѣль пазаръ. Искалъ отъ младоженцитѣ на мѣсто 12 лева 16 л. 50 ст., защото ималъ заповѣдь отъ попъ Антонъ. До като не ходили денугаций да го викатъ и молятъ отъ крѣчмата, Н. прѣподобие не благоволилъ да се яви. Обръщаме внимание комуто трѣбва да бѣждѣ прѣкратени своеволията, защото злѣ се отразява на цѣлото население, което и така отдавна сж е простило съ уважението, което подобава да има къмъ духовенството ни. —

— С. с. Буковлъкъ, Кашинъ сж правили митингъ сръщу закона за дѣсятъка, като ни испращатъ и резолюциятъ, тождествени съ другитѣ.

Господине Редакторе,

Моля отдѣлетѣ мѣсто и за долнитѣ свѣдения, които ще ви давамъ послѣдователно. Тѣ хвърлятъ свѣтлина върху —

Въ в. „Бдители“, брой 12, стр. 3 отъ 10 Декември м. г., има помѣстено едно антрефиле, съ което се пита: „кой е този свещеникъ въ Плѣвенската околия, на когото прѣзимето започва съ к., а селото съ О., който взема: I-во, по 2 лева и 50 ст. за крѣщелни свидѣтелства на незадоени прѣди крѣщението дѣца, II-ро, по 2 лева за поправяние на погрѣшно издадени отъ него свидѣтелства и III-то, който продава порѣзаницитѣ по 30 ст. кило на селскитѣ учители? Който сполучи, ще има бавишиъ. Бързайте!“

Не се иска нито много акълъ, за да се разбере отъ кждѣ иде побѣга за това антрефиле. Несъмнѣнно то е изхвъркило изъ канцеларията на Архиерейското намѣстничество и е кацнжло въ редакцията на в. „Бдители“, за да се даде поводъ да се пречете печалбата отъ порѣзаницитѣ.

Безъ да влизаме по нататъкъ по сѣщество то на горното антрефиле и безъ да издаваме брошурка, въ която специално да разгледаме дѣлата на дѣдо попъ Антонъ, както го бѣхме прѣдупрѣдили съ едно анонимно писмо. Ние почваме отъ днесъ нататкъ печатанието на факти единъ по единъ, които ще извадатъ на лице нечистий косъмъ на въпросния христѣвъ служител, за да не мисли светиия му, че сме имали намѣрение само да го плашиме. И така почваме.

Истина ли е, че въ с. Пърдилово (Николаево), Плѣв. околия прѣди 3—4 години е вѣнчанъ нѣкой си Бано съ Цвѣта и двамата отъ сѣщето село *по заповѣдь* отъ Плѣвенски Архиерейски намѣстникъ протоирей Антоний, безъ да вземе въ внимание донесеното му по официаленъ редъ, че тѣ сж роднина на шестостепененъ двоеродие, родство забранено отъ църковнитѣ канони?

Ние сме въ положени да явимъ, че тоя бракъ е освѣтенъ, макаръ че църковнитѣ канони забраняватъ тоя бракъ. Родството е отъ слѣдната степенъ:

Елена и Никола братъ и сестра.

Елена родила Бано, а Никола — Дена.

Крачунъ и Цвѣта сж братъ и сестра.

Крачунъ се оженилъ за Дена,

Може ли Бано да вземе Цвѣта?

Не може отговарятъ църковнитѣ канони. (Брачникъ стр. 103 и 104).

Врачо, исцери се самъ, ще свѣршимъ ние.

Родства отъ подобно естество сж много, по тѣхъ ще слѣдваме за въ бѣдѣ.

КНИЖНИНА.

Мѣрки по подобрѣние: земеделѣието, скотовѣдството, търговията, занаятитѣ, домакинството и индустрията. Бюджетарното намаляние, класификация на чиновнитѣ и равномѣрното распрѣдѣление на заплатитѣ. Упростотворение и реформиране на работнитѣ системи въ държавното ни управление. Отъ Георги Симеоновъ. Плѣвенъ, цѣна 50 ст.

Това е оглавлението на една малка брошурка, написана отъ господина Георги Симеоновъ, занаята на когото е телеграфийство, а специалността — многоглаголство. Да се разврѣшаватъ такива голѣми и трудни въпроси съ утопии, които сж плодъ на едно слабо диллетанство на наукитѣ, обясняющи тия въпроси, е повече отъ смѣло и издава оная слабостъ у автора „да се чуе именцето му въ печата“, която така силно обхваща широки кръгове отъ нашата недообразована интелегенция, търсяща слава повече въ калнитѣ партизански полемики. Послѣдния упрѣкъ не може да се направи г-ну Симеонову, нѣ крайния критически сводъ слѣдъ прочитане брошурката му, показва, колко слабо понятие има г. Симеоновъ за прѣдмѣта, върху когото пише и колко малко разбира това, що пише. Ний мислимъ, единъ строгъ укоръ да е напълно заслуженъ отъ г. Симеонова.

Свържѣнния економически строй, особено слѣдъ теоритѣ на Маркса за „принадената стойностъ“ и „историческия материализмъ“, така силно е разлюлялъ въ областта на науката, че коджа голѣми авторитети по социалнитѣ науки не се рѣшаватъ съ такава смѣлостъ, каквато обладава г. С., да „излизатъ съ рецепти на рѣка“ и се заематъ да цѣрятъ ранитѣ на тоя строй. Не трѣбва да се отказва, че ако има споръ по изводнитѣ начала на политичес. науки, то пъкъ има и известни практически срѣдства за охранението на классовитѣ интереси, само че тѣхното приспособление не смѣе да остава „на лакти“, „гдѣ какъ доде“, не управлявано отъ законитѣ на политическата економия и безъ разборъ. Да ковшѣ нови срѣдства за повдигане распадающето се земеделѣието въ прѣхода на единъ патриархаленъ битъ къмъ единъ капиталистически индустриаленъ, безъ да ги поставишъ въ взаимна свързка, е просто слѣпотѣ прѣдъ една историческа неизбѣжностъ въ развитието на економическия животъ на народитѣ. Азъ не вървамъ, г. С., слѣдъ като прочете политическата економия не като романъ, а я прощудира като учебникъ, да смѣе да твърди, че нашата страна може и ще остане, както до сега, чисто земеделѣческа и че неще удари пѣтя, по когото сж минали всичкитѣ индустриални народи. Това е исторически законъ, сръщу когото всички „мѣрки“ двѣ парѣ не струватъ. Толкова относително възможността за подобрѣние земеделѣието у насъ по начинътъ, показанъ отъ г. Симеонова.

Нѣ г. Симеоновъ, като се е заелъ да прѣдлага мѣрки по подобрѣние на земеделѣието и пр., не се е постаралъ да ни каже своитѣ политико-економически възгледи върху злото, а се е задоволилъ само да хленчи надъ картината, безъ да ни казва още ясно и направо, коя економическа система или комбинация отъ кои економич. системи трѣбва да се приспособи, за да достигнемъ търсени резултатъ. Съ други думи казано, г. С. си крие хитро ноктитѣ, за да не се издаде, на коя економическа школа симпатизира или кои економ. школи спорѣдъ него биха дали полѣзна помощъ. Възможно, защото не знае сѣществуванието на нѣкакви економически школи. На стр. 21 той се сърди, защо Гутие съ неговото laissez faire, laissez passer да не бѣде слушанъ и слѣдванъ отъ нашитѣ държавни мѣже, а въ цѣлата си брошурка прокарва такъвъ силенъ протекунизамъ, че ако Гутие би се вдигналъ отъ гроба и би чулъ г. Симеонова, би се закикотилъ прѣвъ глава върху тая запутаностъ въ г. Симеоновата брошурка, която може би съставлява единственното и достоинство.

Въ брошурката на г. Симеонова виднитѣ теоретични и практики политико-економисти, като: Стафордъ, Менъ, Кромвелъ, Колбертъ, Чайлдъ, Пети, Нортъ, Кене, Гутие, Тюрго, Смитъ, Рикардо, Фурне, Оуенъ, Сенъ-Симонъ, Сисмонди, Прудонъ,

Листъ, Брентано, Шмоллеръ, Вагнеръ, Рошеръ, че даже Марксъ и Енгелсъ, сѣдять единъ до другъ колѣно до колѣно и така дружно и сладко оборудувать единъ до другъ, че би рѣкълъ човѣкъ, че мѣжду тия хора не само научни спорове, нъ е противорѣчие въ политико-економическитѣ имъ възглѣдове не е съществуващо. За г. Симеонова и достатъчно да посѣгне къмъ одного отъ тѣхъ, за да помѣте цѣлия економически смѣтъ въ България, обаче той прѣдпочита да се ползува отъ всички изведнѣжъ и като взема отъ всѣкого по малко, създава една неразбория.

Нъ у г. Симеонова липсватъ и най елементарнитѣ понятия по политическата економия. Така, на стр. 25, отдѣлъ V, като говори за нѣкаква си „свзнателна (?) защита“, смѣсва понятията така, че човѣкъ едва може да си обясни, какъ е възможно г. Симеоновъ да не е въ състояние, да направи разлика между кърпачъ-занаятчия и търговецъ или какъ е възможно да се наеме да пише, безъ да има понятие за четиритѣ най-главни фактора на економическата дѣятелностъ: *продукция, циркулация, диатрибуция и консомация?* Какво фаворизиране на занаятитѣ — защо само на занаятитѣ? — отвѣтрѣ, когато липсва външно покровителство?

Нъ най чудноватъ — извинете за изражението, защото по слабо отъ него неможѣхъ да намѣря — е г. Симеоновъ, когато говори за акционернитѣ дружества. Меркитѣ на г. Симеонова отиватъ тукъ до безсмислица. Конкуренцията на капиталитѣ понижава лихвения процентъ, подкрѣпя крупнитѣ и рискувани прѣдприятия, които безъ много капитали сж невъзможни; г. Симеоновъ обаче иска, щото държавата на 30 километра въ кръгъ да запрети основанието на повече отъ едно акционерно дружество. Ами можете ли ни гарантира, че това дружество ще бѣде въ състояние а посрѣщне потребитѣ на всички търговци, занаятчи и пр. въ този кръгъ? Вий ще осигорите — а въ това ний се съмняваме — може би производителността на всички заети сумми, нъ неще ли туритѣ съ това непроходима граница на развитието на занаяти, земледѣлие, индустрия и пр.? А пъкъ цѣлѣта и стрѣмежа на всѣки единъ отъ тия економически фактори е да се развива почти до безкрайностъ. Неблагодарна работа е да распрѣсвашъ фантазии!

Сжщия отдѣлъ подъ надсловъ „Търговски договори“ е върхъ на незнанието, смѣсъ отъ чудновати неразбории. Въ единадесетъ реда сж казани единадесетъ безсмислици. Прѣчистване на хранитѣ, държавенъ протекционизмъ, търсение отъ държавата пазаръ за нашитѣ храни, сключване търговски договори — лафъ олсунъ веръ биръ люле тютюнъ. Неподражаемъ мишъ-машъ.

По *прѣчистване на хранитѣ*: — булата сама ще се бие, кога ѣ се съдерятъ гацитѣ. Пазаря самъ принуждава къмъ това, та нѣма нужда за вземане „мѣрки“ противъ него.

По *държавния протекционизмъ*: — таквъ е безполъзенъ, когато е само вътрѣшенъ; на първа рѣжа трѣбва да се създаде и укрѣпи външния. Това става чрѣвъ митнически мѣрки и търговски договори.

По *търговскитѣ договори*: — такива не можемъ да сключваме, защото не ни позволяватъ хората. Берлинския договоръ ни е вързалъ въ това отношение яко о Турция, като е задържалъ за сигнатарнитѣ сили и клаузата на *най-благоприятствуванитѣ*, а намъ е отнѣлъ правото на такава къмъ сжщитѣ сили. Циркулярната нота на нашето правителство за еманципиранието ни въ това отношение стори толкова, колкото всичкитѣ наши ноти.

По *търсение тържище*: — какво да кажемъ? Ами Княза щѣли бѣде и той длѣженъ да ходи да търси тържище? Много унижихте значението на държавата ни, г. Симеоновъ?

Прѣдлаганитѣ отъ г. Симеонова мѣрки за подигане на земледѣлието прѣдставяватъ единъ смѣсъ отъ коммунизъмъ, покровителство, идеали, фантазии, буржуазии, демократизмъ и пр., сж всичко, нъ не и нещо възможно и изпълнимо. По тѣхъ има да се каже много, но мѣстото не ни позволява. Напоследъкъ много нѣщо има да се желае за стилтъ и граматиката на брошурката. Да се прѣструвашъ да говоришъ така, както говори простата масса, не е популяризация.

Бай Ганю говори и чехшки, и сръбски, и руски, стига само да промѣни ударението на българскитѣ думи и да ги искриви до неузнаваемостъ. Заключение нѣма да правимъ, защото смѣтаме, че казаното до тукъ го прави излишно.

Спестовно Акционерно Дружество

„ПРОГРЕСЪ“

№ 13

5 Януарий 1900 година.

гр. Плъвенъ.

ПОКАНА

До Г. г. Дружественитѣ Акционери.

На основание чл. 54 отъ устава на Дружеството, поканватъ се Г. г. Акционеритѣ да присѣтствуватъ на 22 Януарий т. г. въ 8 часа вечерта въ Израилското училищно помѣщение на годишно общо събрание за разглеждане на слѣдующитѣ въпроси:

- 1) Изслушване и одобрене на отчета и равномѣтката за операциитѣ на Дружеството прѣвъ 1899 година.
 - 2) Прочитанието устава за изменение или прибавки.
 - 3) Разрѣшаване исплащанието акциитѣ на Менахемъ Рубисе отъ Дружественната касса.
 - 4) Опрѣделяние заплатата на касиера.
 - 5) Освобождение, уволнение стария и избирание новия управителенъ сжвѣтъ.
- При неявяване исканото число членове, съгласно устава, засѣданието се отлага за 30 сжщий.

Прѣдсѣдатель: Менахемъ Б. Иосифъ.
Касиеръ: Соломонъ Финцъ.

ПЕЧАЛБИ и ЗАГУБИ

ДА ДАВА На 1 Януарий 1900 год. ДА ЗЕМА

Наименование на смѣткитѣ	Лева	Ст.
Заплатата на касиера и равсилний за 1899 г. зл. л.	244	87
Патентъ за II-то полугодие на 1898 г. зл. л.	60	33
Патентъ за 1899 г. зл. л.	120	67
За канцелярски потребности разни.	23	45
Загуби отъ ажио	174	93
Общи разноси принадлежащи отъ миналата 1898 г.	31	41
За уравнение чиста печалба	1205	30
	1860	96

Наименование на смѣткитѣ	Лева	Ст.
Лихви и Комисиони за 1899 г.	1850	46
Глоби	10	50
	1860	96

РАВНО-СМѢТКА

На Спест. Акц. Друж. „Прогресъ“ сключ. на 1 Януарий 1900 г.

АКТИВЪ	Лева	Ст.
Наличностъ въ кассата зл. л.	323	38
Заеми срѣщу цѣнини книжа златни лева	2674	
Заеми срѣщу лично поржчителство	14087	
Шкантирани полици зл. л.	578	30
Лихви за събиране зл. л.	19	66
Общи принадлежащи разни за 1899 г.	655	66
Общи принадлежащи разни за идущитѣ 1900 и 1901 год.	62	82
	18405	82

ПАСИВЪ	Лева	Ст.
Капитальтъ на 31 Декември 1898 г. зл. лева	13633	50
Мѣсечни вносове за 1899 г. златни лева	2880	
Глоби за 1899 г. зл. л.	10	50
Лихви и комисиони за 1899 г. златни лева	1830	80
Лихви и комисиони за събиране	19	66
„ „ „ прѣсъбраи	31	36
	18405	82

ПОЯСНЕНИЕ

На 1 Януарий 1898 год. стойността на една именна акция е струвала зл. л. 25.65.20.82
Вносъ на една именна акция за 1899 г. златни лева 12.
Чиста печалба на една именна акция прѣвъ 1899 г. златни лева 2.53.09.32
Стойността на една именна акция е на 1 Януарий 1900 год. отъ златни лева 40.18.30.14

На 1 Януарий 1898 год. стойността на една безименна акция е струвала зл. л. 51.92361
Чиста печалба на една безименна акция прѣвъ 1899 год. златни лева 4.151863
Стойността на една безименна акция е на 1 Януарий 1900 год. златни лева 56.075473

На 1 Януарий 1900 год. чистия капиталъ на Друж. „Прогресъ“ състоящъ се отъ 144 безименни и 240 именни акции, възлиза на лева златни 17,718.80
Процентъ е 8%

УПРАВИТЕЛЕНЪ СЖВѢТЪ:

Прѣдсѣдатель: Менахемъ Б. Иосифъ,
Подпрѣдсѣдатель: Яхмель Финцъ,
Касиеръ: Соломонъ Финцъ.
Членове: Ханмъ Я. Грисяни,
Яковъ Цемакъ,
Азария Луновъ.

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 15391

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Плъв. Гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

- 1) Половина отъ една къща съ половина зимникъ съ късанка въ гр. Плъвенъ IV квар. стъ дворъ отъ 240 мѣтра цѣлата построена отъ камъкъ и кирпичъ покрита съ керихиди съ четири отдѣления, оцѣнена за 100 лева.
- 2) Единъ бостанъ отъ 4 декара 7 1/2 ара въ

Плъвенското землище въ мѣстността „Гривиска бара“ оцѣненъ за 47 лева 50 ст.

3) Единъ бостанъ въ сжщото землище въ мѣстността „Ялията“ отъ 3 декари 9 1/2 ара оцѣнена за 39 лева 50 стотинки.

Горния имотъ принадлежи на Никола Геловъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Агапия Ил. Сензовъ отъ гр. Плъвенъ за 102 л. 50 ст., лихвитѣ и разпоскитѣ по изпълнителния листъ № 611 на 1-й Плъвенский Мировий Сждия.

Надаванието ще почне отъ първоначалната цѣна Разгѣжданието книжата и надаванието може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ, 20 Декември 1899 год.
Дѣло № 989/99 год.

Сждебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ, 1—2

